

[Undervisningsministeren.]

samme procenttillæg som det, jeg før nævnte, altså for tiden 14.664 kr. 96 øre.

I den skriftlige begrundelse for spørgsmålet siger fru Clara Munck, at Frederiksberg kommunalbestyrelse ikke endnu har modtaget nogen meddelelse fra mig om konsulentens eventuelle bistand. Det må bero på en misforståelse, idet undervisningsministeriet den 11. april 1972 har tilsendt Frederiksberg kommune, Københavns kommune, Kommunernes Landsforening, Amtrådsforeningen og regeringens kontaktudvalg og derigennem samtlige lokalkomiteer i amterne meddelelse om konsulentens ansættelse tillige med en kopi af vedkommende konsulents beskikkelsesbrev.

Jeg vil gerne gøre den tilføjelse, at efter aftale mellem socialministeren og mig har Tine Bryld været delvis udlånt til socialministeriet for at fungere som kontaktperson imellem „Christiania“, Københavns kommune og socialministeriet, hvilket har formindsket Tine Brylds muligheder for at udføre et arbejde for Frederiksberg kommune meget væsentligt. Men på grund af den interesse, som Frederiksberg kommune nu ved fru Clara Munck har vist for konsulenttjenestens bistand, har jeg draget omsorg for, at konsulenttjenesten omgående henvender sig til Frederiksberg kommune.

Clara Munck: Det eneste, jeg i realiteten kan takke undervisningsministeren for, er hans oplysning om, at der er tilskrevet kommunerne; det er altså ikke lykkedes mig på Frederiksberg at finde frem til skrivelserne. Men ellers synes jeg nok, at ministerens svar giver anledning til at uddybe det spørgsmål, jeg har rejst.

Det er jo sådan, at vi i folketinget gang på gang og med rette har måttet medvirke til ret store bevillinger til bekæmpelse af narkotikamisbruget. Ministeren udpegede, fordi han under sit ministerium har en del af de midler, der er stillet til rådighed, en narkotikakonsulent for København og Frederiksberg i april måned. Jeg ser, at den samlede post her — det stemmer også med de lønoplysninger, der er kommet — er ca. 900.000 kr., og så kan det undre, at ministeren bruger en bevilling uden at sætte den, han ansætter, ind på den arbejdsopgave, bevillingen er givet til. Ministeren understre-

gede selv her, hvilke opgaver man har, og hovedvægten lægges på at formidle arbejdet inden for det lokalområde, hvortil man har udpeget vedkommende til at tage opgaven op, som den er formuleret. Uanset ministerens skrivelse i april har undervisningsministeriet altså ikke selv ført kontrol med, at det arbejde udføres, som den pågældende er ansat til, og ministeriets narkotikakonsulent, der i april måned under diskussionen om konsulenten understregede, at han stillede store forventninger til hendes arbejde inden for det område, hun var udpeget til at arbejde i under hans ledelse, har altså ikke sikret sig, at der overhovedet er udført arbejde bl. a. på Frederiksberg.

Derfor synes jeg nok, at der kan være anledning til at understrege, at ministeriet har forsømt at sikre, at de arbejdskrav, der er knyttet til den oprettede stilling, er opfyldt, og derfor vil jeg også gerne have at vide, om undervisningsministeren på dette område fremover vil sikre, ikke blot at konsulenten får besked på at tage sit arbejde op, men også udfører sit arbejde i overensstemmelse med den stilling, hvortil bevillingen er givet.

Undervisningsministeren (Knut Heinesen): Jeg vil gerne sige, at det arbejde, som fru Tine Bryld har udført for „Christiania“, ikke er så formålsfremmed i forhold til det, der i henhold til beskikkelsen er hendes område, som fru Clara Munck synes at antage.

Derudover vil jeg gerne gøre fru Clara Munck opmærksom på, at der naturligvis foregår et meget tæt og koordineret samarbejde imellem undervisningsministeriet og socialministeriet om denne virksomhed, og jeg synes, at en sådan koordination af kræfterne er fornuftig.

Men jeg skal naturligvis påse, at Frederiksberg kommune, som jeg sagde det i mit første indlæg, skal blive betjent behørigt og ud fra de forventninger, som Frederiksberg kommune med rette måtte kunne stille i anledning af, at denne konsulentstilling er besat.

Clara Munck: Jeg takker ministeren for dette sidste tilsagn. Det er jo ikke sådan, at det kun er undervisningsministeriet og socialministeriet, der beskæftiger sig med narkotikaproblemet. Det gør man også under indenrigsministeriet og justitsministe-